

לקראת צפייה

ההצגה מעלה שאלות רבות בנושאים שמעסיקים את התלמידים ואין ספק שהיא תעורר רב-שיח בכיתה. אנו ממליצים שהגעת התלמידים לצפייה בהצגה תהיה פתוחה וללא גיבוש עמדה בנושאים העולים מסיפור ההצגה.

אנו ממליצים לא לספר לתלמידים את השתלשלות העלילה, אם כי כדאי לספר להם שהם עומדים לצפות בהצגה המבוססת על סיפור אמיתי. ניתן לקרוא בפניהם את הדברים הכתובים בחוברת זו בסעיף "על ההצגה" ולאתגר אותם באפשרות שאחרי ההצגה יתקיים רב-שיח בעקבות הצפייה.

בחוברת זו ניתן גם לקרוא אודות הסופרת רבקה מגן ויצירתה.

כמו כן, תוכלו לקרוא בפני התלמידים את דברי הפתיחה של נירה, גיבורת ההצגה:

"אף פעם לא חשבתי לאהבה יואן. 'יואן' ביקר אלוף' תמיד נלמדו כי אף פעם
מלפני שכתובות ילדות מלומדות ליל אכן מאז סודות אפסתי. אף פעם לא
חשבתי לאהבה יואן, עד ל... יום אחד, כבד כתאום, בלי הכנה מוקדמת איליתי
לאין לי עם מי לדבר. בלא נלאר לי אף חבר, בלא היב לי מילפיו ליקליה, ליביו,
ליביל לי בציניי... אז בתחילת אהבה יואן.

דווקא בחשבתי ליל לי את החברים הכי טובים בצולא, החברים ללי מפיכתי..
דווקא בלמציאתי את עצמי, אולי בפעם הראשונה בחיי, למחרת לבחוסל בפדול
נאמי וסוף סוף חוצרים אכתי, דווקא אז צה קרבו!"

על ההצגה

אף אחד לא ידע כיצד הגיע הצמיד של אופירה לתוך התיק של נירה, ולמרות זאת כולם מחליטים לקרוא לה "נירה הגנבת". בזה אחר זה נוטשים את נירה כל חברה והיא מוצאת עצמה לבד בעולמה. יומנה האישי הוא החבר והשותף היחיד לרגשותיה.

"הצמיד של אופירה" הוא סיפור על חבורת תלמידים שמחה ומאושרת, שתקרית נוראה מובילה לנידוי אחד מהם. זהו גם סיפור על חרם ועל בדידות, על היחיד מול הקבוצה ועל חברות שלא עמדה במבחן.

ולמרות מה שקרה, האם יש מקום לסליחה? האם תחזור החבורה לנקודת ההתחלה והכל יחזור להיות כמו שהיה?

נושאים שההצגה מעלה:

- ♦ חברות ונאמנות מול הליכה עם הזרם
- ♦ דעת יחיד מול דעת הרוב - יחיד מול קבוצה
- ♦ לחץ חברתי
- ♦ רגישות לחבר, שיתוף, הדדיות
- ♦ עזרה לחבר במצוקה מול נטישה
- ♦ אמת ושקר
- ♦ מנהיגות
- ♦ עם מי מדברים? את מי משתפים?
- ♦ אפשרות הסליחה והמחילה
- ♦ תיקון טעות, יצירת חוויה מתקנת
- ♦ סיפור אישי, סוד, בושה, דימוי עצמי

ההצגה בשיתוף הסטודיו לאומנויות התיאטרון מיסודו של יורם לויןשטיין

הצמיד של אופירה

דרמה מרגשת ע"פ סיפור מאת רבקה מגן

מחזה ובימוי: גיל צרנוביץ

תפאורה: רוני כרמל

תלבושות: מאיה פלג

תאורה: זיו וולושין

מוסיקה: שי בן יעקב

אביזרים: עינת שלזינגר

שחקנים: ניר אברשי, אבי איתן, תמר אלקן,

יואב בנאי, מאיה גולדשטיין, הגר דנון

גאלדן
אידע
פודע
לינצים
וויניצער

- ◆ האם טענתה נירה כאשר החליטה לא לשתף את אמה או את המורה שלה במה שקרה?
- ◆ לו הייתם במקום נירה - האם הייתם סולחים לחבריכם בסופו של דבר על מה שקרה?
- ◆ האם אתם יכולים להבין את הלחץ החברתי שהופעל על חבריה הקרובים של נירה להצטרף לחרם?
- ◆ איזו תחושות ליוו אותך כשצפית בהצגה? (כעס? רחמים? הזדהות?)

רבקה מגן

רבקה מגן נולדה בתל אביב. כשהייתה בת שנה עברה עם הוריה לחיפה, למדה בבית-חינוך לילדי עובדים, בית ספר תיכון "ביאליק" ובבית המדרש למורים. בעלת תואר במקרא, לשון וספרות עברית מאוניברסיטת חיפה. לימדה בבית הספר "הריאלי העברי" ובבית הספר ליאו בק בחיפה.

בשנת 1973 הצטרפה למערכת עיתון "הארץ שלנו" כעורכת המדור "רן הספרן" וככתבת בכירה. בשנת 1974 נתמנתה למפקחת במחוז הדרום של משרד החינוך והתרבות, ועברה להתגורר בעומר.

רבקה מגן כתבה ספרים רבים לילדים, ביניהם: "לוחמים מספרים", "ראשונים מספרים", "הצמיד של אופירה", "שלום לאבא", "חרב חדה", "ציפור במלכודת", "האם אגלה למור?", "אמא אל תבואי", "לרקוד עם עדן".

רבקה מגן זכתה בפרסים רבים ובהם פרס זאב ובפרס הצלינדר הנווד.